**Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.**

Nr. 11. Stanisławów, dnia 1. czerwca 1923. Rok 3

# DZIENNIK URZĘDOWY

## WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

**Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.**

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 1500 Mk. Całoroczna prenumerata 36.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 800 Mk., za całą szpaltę 150.000 Mk., za stronę 300.000 Mk., Należytości za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.



## Dział Urzędowy.

### Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mającym moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

**W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.**

Nr. 49. z dnia 11. maja 1923.

Poz. 333. Oświadczenie rządowe z dnia 20. kwietnia 1923 r. w przedmiocie uznania granic wschodnich Rzeczypospolitej.

Poz. 337. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat ustanowionych w dekretach z dnia 4. lutego 1919 o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie znaków towarowych.

Poz. 341. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20. marca 1923 r. w przedmiocie kompetencji Izb skarbowych do zarządzenia odpisów i zwrotów, oraz zniżania i umarzania kar pieniężnych (grzywien lub podwyżek w sprawach tyczących się opłat stemplowych (należytości stemplowych i bezpośrednich) i podatków giełdowego oraz spadkowego i od darowizn.

Poz. 342. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2. maja 1923 r. o zmianie cennika detailicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak z fabryk rządowych jak i z fabryk prywatnych.

Poz. 343 Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6. kwietnia 1923 r. uzupełniające rozporządzenie z dnia 12 lutego 1919 w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 7. lutego 1919 o widowiskack.

Poz. 345. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 17. kwietnia 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw wojskowych i Spraw Wewnętrznych w przedmiocie uznania świadectw tymczasowej licencji ogierów i rejestracji klaczy zarodowych

Poz. 346. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 21. kwietnia 1923 r. o ulgach budowlanych w miastach.

Poz. 348. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28. kwietnia 1923 r. w przedmiocie koncesjonowania przemysłu zbierania i łapania kału ropnego i ropy naftowej.

Poz. 349. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28. kwietnia 1923 r. o dyslokacji sądów powiatowych w powiatach administracyjnych: bohorodczańskim i nadwórniańskim w okręgu sądu Okręgowego w Stanisławowie.

Poz. 350. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30. kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany instrukcji dla mężów zaufania dla uprzewiljowanych testamentów.

Poz. 351. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 1. maja 1923 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 1923 celem wykonania art. 11. i 13. ustawy z dnia 24. marca 1923 w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn.

Nr. 50. z dnia 14. maja 1923.

Poz. 352. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12. maja 1923 r. o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru, oraz kwalifikowania oficerów.

Poz. 353. Oświadczenie rządowe z dnia 2. maja 1923 r. w przedmiocie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji dotyczącej niefortyfikowania i zneutralizowania Wysp Alandzkich, podpisanej w Genewie dnia 20 października 1921 r.

Poz. 354. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26. kwietnia 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Poz 355. Rozporządzenie Minisira Skarbu z dnia 4. maja 1923 r. o przyjmowaniu 6% złotych bonów skarbowych jako kaucji i wadjów.

Poz. 356. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 9. maja 1923 r. w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, zawartego w § 1. rozporządzenia z dnia 26. lipca 1922 w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i ulgowego.

Poz. 357. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 9. maja 1923 r. w przedmiocie określenia wysokości mnożników celnych

Poz. 358. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 maja 1923 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Poz. 359 Rozporządzenie Ministra Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 16. kwietnia 1923 r. o znawcach powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem wymiatu opłat stemplowych.

Poz 360 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4. maja 1923 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 13 marca 1923 w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923

Poz. 362. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 4. maja 1923 r. w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania, oraz o wykonywaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Nr. 52 z dnia 19. maja 1923.

Poz. 363. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 17. maja 1923 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 19 maja 1922 o opłatach w postępowaniu rejestrowem.

Poz. 364. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 28. kwietnia w przedmiocie taksy aptekarskiej.

**W Monitorze Polskim.**

Nr. 106. z dnia 12. maja 1923.

Poz. 116. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30. kwietnia 1923 r. w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności.

Nr. 108. z dnia 15. maja 1923.

Poz. 117. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15. maja 1923 r. o wypuszczeniu Serji I. C. 6% złotych bonów skarbowych.

Poz. 118. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 15. maja 1923 r. w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I. C.

Nr 111. z dnia 18. maja 1923.

Poz. 121. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23. kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 25. sierpnia 1920 roku o utworzeniu powiatowych komisji do spraw hygjeniczno-lekarskich opieki nad dziećmi.

Nr. 112 z dnia 19 maja 1923.

Poz. 122 Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 16 maja 1923 r.

Nr. 114. z dnia 23. maja 1923.

Nr. 126. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 11. maja 1923 w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Królestwa włoskiego.

Nr. 115. z dnia 24. maja 1923

Poz. 427. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24. maja 1923 r. w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I. A., I. B. i I. C.

Poz 128. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12. maja 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za egzaminy dla kandydatów na leśniczych w lasach Państwowych.

## II.
## Okólniki Województwa do Starostw.

### WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

197.

L. 5121/pr Stanisławów, dnia 24. maja 1923.

Ustalenie tytulatury „Obwodowej Inspekcji leśnej".

**Okólnik Nr. 96**

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych ustaliło reskryptem z dnia 30. kwietnia 1923. Nr. II-2454 tytulaturę „Obwodowa Inspekcja leśna" zamiast „Okręgowa Inspekcja leśna".

Wobec istnienia przy Małopolskich Województwach stanowisk „Inspektorów Ochrony lasów" — technicy leśni przy „Obwodowych inspekcjach leśnych" winni być tytułowani „Komisarzami ochrony lasów" względnie „Podkomisarzami ochrony lasów".

Podając do wiadomości powyższe zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, polecam PP. Starostom w przyszłości do ustalonych wyżej tytulatur ściśle się stosować.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

198.

L. 4635/pr. Stanisławów, dnia 17. maja 1923.

Werbowanie ludności na wyjazd do Ameryki.

**Okólnik Nr. 89 23,**

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Sprawozdaniem z dnia 30. kwietnia 1923 r. L. 10057. doniosło Starostwo w Stryju, że niejaki Pańczyszyn, rzekomo z Warszawy pochodzący agitował w gminie Dobrzany, werbując ludność do emigracji do Ameryki.

Powyżej nazwany jest prawdopodobnie agentem Towarzystwa „United States Mail Stramship sogine". Polecam zarządzić inwigilację nad ewentualnem jego pojawieniem się, a w razie przytrzymania odstawić go po przeprowadzeniu dochodzeń właściwemu Sądowi karnemu, donosząc o tem równocześnie Prezydjum Województwa.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

199.

L. 4836/pr. Stanisławów, dnia 15. maja 1923.

W sprawie udzielania wiz cudzoziemcom.

**Okólnik Nr. 84/23.**

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządziło reskryptem z dnia 5. maja 1923. Nr. B. B. 3996 (okólnik Nr. 40) co następuje:

1. Od dnia 1. czerwca, b. r. Urzędy administracyjne 1-ej instancji zaprzestaną wydawania cudzoziemcom wiz powrotnych do Polski o których mowa w § 9. Rozporządzenia z dnia 5. marca 1921. Mon. Pol. Nr. 72. i § 3. Instrukcji paszport. z dnia 16. kwietnia 1921. Nr. BB 498. (zarówno na paszportach wystawionych przez władze cudzoziemskie, jakoteż na paszportach wystawionych przez władze polskie).

W ten sposób do udzielenia cudzoziemcom wiz paszportowych do Polski uprawnione będą jedynie przedstawicielstwa polskie zagranicą, urzędom zaś administracyjnym I-ej instancji będzie w dalszym ciągu przysługiwać tylko prawo udzielania cudzoziemcom wiz na wyjazd z Polski.

Wyjątek od powyższej zasady stanowić będą tylko te wypadki, gdy Urzędy admin. I-ej instancji otrzymują od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w drodze służbowej specjalne polecenie wystawienia danemu cudzoziemcowi wizy powrotnej. Ustaloną w myśl powyższego wizę urząd paszportowy obowiązany będzie uzupełnić dopiskiem powołującym się na numer i datę polecenia Ministerstwa.

2. Dla ułatwienia uzyskania wiz powrotnych do Polski w Konsulatach Polskich, tym zamieszkałym w Polsce cudzoziemcom, o których jest mowa w § 9. Rozporządzenia z dnia 5. marca 1921. (M. P. Nr. 72), urzędy paszportowe będą mogły na paszportach cudzoziemców (przy udzielaniu wiz wyjazdowych) umieszczać stempel kwalifikacyjny A. następującej treści:

*Stempel kwalifik. A.*

Do uzyskania wizy powrotnej do Polski ..................
.................................. przeszkód niema.
(Miejscowość) .......................... dnia ..................
Starosta:

Tego rodzaju stempel kwalifikacyjny (A) może być wyciskany tylko na paszportach wystawionych przez władze cudzoziemskie.

3. Co się tyczy dokumentów podróży na wyjazd za granicę, wystawionych przez władze polskie cudzoziemcom nie przynależnym do Państw, posiadających w Polsce przedstawicielstwa konsularne, to w wypadku, gdy urzędy wystawiające uznają za możliwe zezwolić tym cudzoziemcom na powrót do Polski, winny umieścić na wydanych dokumentach podróży stempel kwalifikacyjny B. następującej treści:

*Stempel kwalifik. B.*

Powrót do Polski do dn. ................................................... dozwolony pod warunkiem uzyskania wizy polskiego Konsulatu. (Miejscowość) ................................ dnia ..........................

Starosta:

Termin ważności stempla kwalifik. B. jest tak długi, jak długim jest termin ważności paszportu.

4. Stemple kwalifikacyjne A i B należy umieszczać na paszportach bezpłatnie (obok wizy wyjazdowej, o ile chodzi o stempel kwalifik. A).

O tem zawiadamiam PP. Starostów, celem zastosowania się do powyższych wskazówek, oraz zarządzenia sporządzenia stempli kwalifikacyjnych według wyżej wskazanych przykładowych wzorów.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

200.

L. 5203/pr. Stanisławów, dnia 24. maja 1923.

Antoni Sztuczka — poszukiwanie.

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 6. maja 1923. Nr. A. W. 861/23. zarządziło poszukiwania za Antonim Sztuczką, który jako podoficer 2. k. 2. p. p. Wielkiego Ks. Olgierda, w roku 1920. dostał się pod Bizynianką do niewoli polskiej.

Wymieniony nie figuruje w ewidencji obecnie czynnych, ani też zlikwidowanych obozów dla internowanych, a zarządzone przez Ministerstwo Spraw Wojskowych poszukiwania za nim nie dały również pozytywnego rezultatu.

O tem zawiadamiam z poleceniem zarządzenia inwigilacji nad ewentualnem pojawieniem się wyżej nazwanego i w razie pozytywnego wyniku doniesienia o tem Prezydjum tut. Województwa.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

## WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

201.

L. 3244/II. Stanisławów, dnia 16. maja 1923.

Rewindykacja materjałów pochodzenia wojskowego u ludności.

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Od czasu wojny korzystała ludność tak miejska jak zwłaszcza wiejska z materjałów pochodzenia wojskowego i kolejowego jak szyny, dźwigary, blacha, drut, materjał drzewny, pozostawiony na miejscu przez armie zaborcze, okupacyjne i własne, zabierając je dla własnych celów, a zwłaszcza dla celów prowizorycznej odbudowy. Materjał ten stanowi własność Skarbu Państwa i ma być w naturze lub w równowartości dla Skarbu Państwa rewindykowany przez Oddział „Demat" przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu i przez jego podwładne organy Ekspozytury Oddziału „Demat" działające na terenie Województw i Referentów Rejonowych „Demat" jako organów wykonawczych na rejonach, obejmujących kilka powiatów politycznych.

Dla ułatwienia pracy powyższym organom polecam Panu Staroście zawiadomić interesowanych w sposób w miejscu praktykowany, iż handel materjałem pochodzenia wojskowego i kolejowego jest wzbroniony, a kupno nieważne, iż materjały pochodzenia wojskowego lub kolejowego zabrane samowolnie i ukryte lub tylko pozornie wbudowane mają być oddane organom „Dematu" w naturze, zaś za materjały istotnie wbudowane w domy mieszkalne i zabudowania gospodarcze należy zapłacić w Ekspozyturze „Demat" we Lwowie cenę kupna wedle oszacowania gdyż w razie niezapłacenia jej materjał będzie zabrany, a przeciw posiadaczowi nieprawnemu wdroży się kroki sądowe.

Równocześnie należy polecić Policji Państwowej aby organom „Dematu" udzielały pomocy przy przeprowadzeniu rewizji za ukrytemi materjałami.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

202.

L. 3494/II. Stanisławów, dnia 4. maja 1923.

Wynagrodzenie protokolantów przy posiedzeniach Kom. zapomogowych.

**Do wszystkich Panów Starostów jako przewodniczących Komisji zapomogowych.**

Wskutek reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z 24. kwietnia 1923 Nr. 2457/od i w ślad mego

reskryptu z 9. marca 1923 L. 1758/II. ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkim Nr. 7 z 1. kwietnia 1923 poz. 103 oznajmiam, że protokolanci przy posiedzeniach komisji zapomogowych o ile nie są urzędnikami Starostwa pełniącymi funkcje sił pomocniczych Komisji zapomogowych za osobnem wynagrodzeniem, mają prawo do djet w wysokości do 50% stopnia im przysługującego za każdorazowy udział w posiedzeniu, gdy te posiedzenia odbywają się poza godzinami urzędowemi.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

203.

L. 3699/II Stanisławów, dnia 12. maja 1923

Urządzanie publicznych zakładów kąpielowych.

**Do wszystkich Panów Starostów Państwowych Zarządów wodnych i Stanisławowskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych.**

Wobec zbliżającego się okresu kąpielowego i związanego z tem objawu zakładania kąpielowych przedsiębiorstw na wodach publicznych i prywatnych, Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z 24. kwietnia 1923 L. V.-209/23 przypomniało, że ustawa wodna z dnia 19. września 1922 Dz. U. Nr. 102 poz. 936 z r. 1922 według art. 45 punkt 7 wymaga na urządzenie zakładów kąpielowych przeznaczonych do publicznego użytku pozwolenia władzy.

Obowiązek reglementacji publicznych zakładów kąpielowych na wodach publicznych i prywatnych wynikający z art. 45 ustawy wodnej ciąży więc na tych władzach wodnych, które (pominąwszy postanowienie p. 5 art. 185 u. w.) po myśli przepisów art. 186 punkt a) względnie art. 187 u. w. są do tego powołane.

W celu ujednostajnienia traktowania tej ze względów zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego tak ważnej sprawy polecam Panom Starostom wskutek powyższego reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych, aby podali do powszechnej wiadomości osób interesowanych, że na urządzenie publicznych zakładów kąpielowych na płynących wodach oraz na jeziorach i stawach wymagane jest pozwolenie władzy po myśli art. 45 ustawy wodnej i że podania wraz z planami i szkicami odnośnych zakładów należy wnosić do władz administracyjnych II instancji, czyli do urzędu Wojewódzkiego, o ile rozchodzi się o wody żeglowe i spławne, na wszystkich zaś innych wodach do władz administracyjnych I. instancji, czyli Starostw.

Podania te należy następnie poddać biegowi przewidzianemu w przepisach art. 191—202 ustawy wodnej.

Jeżeli chodzi w poszczególnym wypadku o urządzenie zakładu na wodzie płynącej używanej do żeglugi i spławu tratew należy przedłożyć podanie Województwu, w innych zaś wypadkach Starostwo prześle sprawę właściwemu zarządowi wodnemu do zbadania, czy i o ile miejsce, w którem projektowany Zakład kąpielowy ma być wzniesiony i urządzony ze względów na bezpieczeństwo publiczne i istniejące budowle wodne nadaje się wogóle do tego celu, a w razie przeciwnym należy podanie po myśli art. 193 u. w. bez wyznaczenia rozprawy odrzucić.

O ile ten wypadek nie zachodzi, należy przeprowadzić dochodzenie wodno-prawne na miejscu przy udziale znawcy technicznego, stron interesowanych i przedstawicieli miejscowej reprezentacji gminnej.

Jeżeli projektowany Zakład kąpielowy ze względów zdrowotnych lub innych względów publicznych nie odpowiada wymogom czasu i potrzebom miejscowym, należy pozwolenie odmówić.

Wszędzie zaś tam, gdzie zakłady takie już istnieją, należy przy zastosowaniu przepisu art. 252 ustawy wodnej wezwać przedsiębiorców do wykazania tytułu prawnego względnie zbadać z urzędu stan prawny tych przedsiębiorstw i wydać w miarę wyniku dochodzeń zarządzenia.

W końcu Ministerstwo Robót Publicznych wymienionym reskryptem zaznaczyło, że przepis art. 45 ustawy wodnej niema zastosowania tam, gdzie się rozchodzi o wyznaczenie miejsc na brzegach wód dla kąpieli (a nie dla zakładów kąpielowych do publicznego użytku), albowiem takie użytkowanie wód w myśl art. 21 ustawy wodnej jest dozwolone każdemu bez osobnego pozwolenia władzy.

W takich wypadkach bedzie rzeczą technicznych organów wykonawczych miejscowych zarządów rzecznych przystąpić na zasadzie art. 190 ustawy wodnej do zbadania i wyznaczenia właściwych na te cele miejsc.

Państwowe Zarządy wodne doniosą do 4 tygodni o wyznaczeniu takich miejsc do kąpieli w obrębie Województwa.

Treść niniejszego okólnika podadzą Panowie Starostowie do wiadomości ogółu przez ogłoszenie i zawiadomienia osobno zwierzchności gminne (względnie Magistraty), że odtąd urządzenie kąpielowych zakładów dla użytku ogółu na wodach płynących oraz

na stawach i jeziorach zależne jest od uzyskania pozwolenia władzy wodnej i że wyznaczanie miejsc na ten cel przeznaczonych należy przedsiębrać w porozumieniu z miejscowymi zarządami rzecznymi względnie wodnymi administracji państwowej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

204.

L. 3723/II. Stanisławów, dnia 12. maja 1923.

Zabezpieczenie opału dla szkół powszechnych na okres zimowy 1923/1924.

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Kuratorjum Okręgu szkolnego Lwowskiego wydało do wszystkich Rad szkolnych powiatowych okólnik z 27. kwietnia 1923 L. 11637/I. O. S. w sprawie zabezpieczenia opału dla szkół powszechnych na okres zimowy 1923/1924.

Na prośbę Kuratorjum polecam Panom Starostom, aby udzielali inspektorom szkolnym na ich żądanie wszelkiej możliwej pomocy w uzyskaniu tego opału i to w czasie o ile możności do końca sierpnia br.

W szczególności polecam Panom Starostom użyć swego wpływu w tym kierunku, by Zwierzchności gminne zarządziły zwiezienie drzewa opałowego lub węgla dla miejscowych szkół powszechnych podwodami danej gminy bądź to bezpłatnie bądź też tylko po cenach bardzo umiarkowanych lub ostatecznie maksymalnych a to z powodu, że Rady szkolne miejscowe, albo nie posiadają żadnych funduszów albo fundusze te są nader szczupłe i zbyt późno wpływają do tych Rad, wobec bardzo często nie można zabezpieczyć dostawy opału, zwłaszcza, że dowóz częstokroć przewyższa wartość opału.

Celem zapewnienia chętnego i szybkiego dostarczania podwód należy wydać urzędowe obwieszczenie do gmin z zagrożeniem sankcji karnej z ces. patentu z 10. kwietnia 1854 Dzpp. austr. Nr. 96 i nadto oddziaływać w tym kierunku na ludność przy sposobności czynności urzędowych.

Rozumie się samo przez się, że interesowani nie mogą być zmuszeni do dostarczenia podwód bezpłatnie, należy jednak w miarę możności w tym kierunku wpływać. Od obowiązku dostarczania podwód nie są wyłączone także obszary dworskie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

205.

L. 3831/II. Stanisławów, dnia 17. maja 1923.

Sprawozdanie z walki z lichwą za styczeń 1923.

**Okólnik Nr. 90/23.**

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 30. kwietnia 1923 Nr. S. A. 1317, załatwiając przedłożone tutejszem sprawozdaniem raporty za miesiąc styczeń z działalności Starostw w zwalczaniu lichwy wojennej i nadmiernej drożyzny, wytknęło, że niektóre Starostwa wydały orzeczenia karne za przekroczenia art. 18 i 19 ustawy z 2. lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 67 w brzmieniu ustawy z 5 sierpnia 1922 Dz. U. R. P. Nr 69, jakkolwiek nie były do tego kompetentne, gdyż według art. 44 cyt. ustawy karanie za wymienione przestępstwa należy do właściwości sądów nie zaś władz administracyjnych.

Zawiadamiając o tem, mogę jedynie wyrazić ubolewanie, że mimo mego okólnika z 12. stycznia 1923 L. 32 II. brak należytego przestrzegania obowiązujących przepisów, dał powód do powyższych uwag władzy przełożonej, polecając zarazem P. P. Starostom, aby odtąd większą uwagę przykładali do orzeczeń karnych wydanych za przekroczenia ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej i niedopuszczali do niewłaściwego stosowania obowiązujących ustaw i rozporządzeń.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

206.

L. 3832/II. Stanisławów, dnia 17. maja 1923.

Odnowienie ksiąg tabularnych.

**Do wszystkich PP. Naczelników Wydziałów Województwa, P. Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych i wszystkich Panów Starostów.**

Sąd Apelacyjny we Lwowie wprowadził postępowanie sprostowawcze celem odnowienia zniszczonej księgi tabularnej Sądu okręgowego w Czortkowie co do dóbr: Bazar, Zeżawa, Pieczarna, Kołodróbka, Piszczatyńce i Strzałkowce położonych w gminach tej samej nazwy.

Gdyby zatem względem powyższych dóbr istniały jakiekolwiek nadające się do zgłoszenia prawa rzeczowe funduszów pod nadzorem Panów zostających, należy te prawa w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1. lipca 1923 Generalnej Prokuratorji Rzeczypospolitej Polskiej Oddział we Lwowie celem ich zgłoszenia wykazać przy dołączeniu odnośnych dokumentów

(uchwał i wyroków sądowych, kontraktów i t. p.) a to tem pewniej, ileże termin wyznaczony przez Sąd tj. 31. lipca 1923 nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do poprzedniego stanu przywrocony.

Negatywnych doniesień należy zaniechać.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

207.

L. 4120/II. Stanisławow, dnia 22. maja 1923.

W sprawie odnowienia księgi tabularnej Sądu okręgowego w Czortkowie.

**Do wszystkich PP. Naczelników Wydziałów, PP. Starostów oraz Dyrekcji Robót Publicznych.**

Sąd apelacyjny we Lwowie zarządził postępowanie sprostowawcze celem odnowienia zniszczonej księgi tabularnej Sądu okręgowego w Czortkowie co do dóbr: Kasperowce, Dźwiniacz, Marcelówka, Boryszkowce, Bielowce, Zwiahel, Piłatkowce, Olekśińce, Korolówka i Karolówka.

Gdyby względem powyższych dóbr istniały jakiekolwiek nadające się do zgloszenia prawa rzeczowe funduszów pod nadzorem Panów zostających, polecam Panom te prawa w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15. czerwca 1923 Generalnej Prokuratorji Rzeczypospolitej Polskiej Oddział we Lwowie, celem ich zgłoszenia wykazać przy dołączeniu odnośnych dokumentów (uchwał i wyroków sądowych kontraktów i t. p.) a to tem pewniej, ileże oznaczony przez Sąd termin 31. lipca 1923 wyłącznie nie może być ani przedłużony ani też w razie zaniedbania do poprzedniego stanu przywrócony.

Negatywnych doniesień należy zaniechać.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

## WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

208.

L. 1094/III. Stanisławów, dnia 14. maja 1923.

Podręcznik dla urzędów i działaczy gminnych.

**Do wszystkich Starostw.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwróciło reskryptem z 30. kwietnia 1923 N. S. Z. 2262 uwagę, że nakładem wydawnictwa redakcji „Zespół" przy Związku Urzędników Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej (Warszawa ul. Kredytowa 16) wydany został „Podręcznik dla urzędów i działaczy gminnych", obejmujący najważniejsze przepisy prawne, związane z działalnością związków samorządowych, tudzież najniezbędniejsze informacje dla urzędów i działaczy gminnych.

Z uwagi, iż brak tego rodzaju podręcznika dawał się szczególnie odczuwać w urzędach gminnych, jak niemniej okoliczność, że podręcznik uwzględnia istniejącą jeszcze dzisiaj niejednolitość ustawodawstwa w poszczególnych b. dzielnicach Rzeczypospolitej Polskiej może on oddać cenne usługi urzędom i osobom, dla których wydawnictwo redakcji „Zespół" przeznaczyło, i jako taki zasługuje na zalecenie go związkom samorządnym.

O tem zawiadamiam Pana Starostę z poleceniem, aby zalecił tamtejszemu Wydziałowi powiatowemu i wszystkim zwierzchnościom gminnym nabycie powyższego podręcznika.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

## WYDZIAŁ WYZNANIOWY.

209.

L. 2539 V. Stanisławów, dnia 15. maja 1923.

Sprawa niewłaściwego oznaczania dokumentów publicznych.

**Okólnik Nr. 83/23.**

**Do wszystkich Starostw.**

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 30 kwietnia 1923. Nr. A. O. 1445 polecam Starostwu analogicznie do mego reskryptu z 11. kwietnia 1922. L. V. 132/22, w sprawie wystawiania metryk i wyciągów metrykalnych w języku łacińskim przez Urzędy parafjalne zwracać baczną uwagę na to, by dokumenty urzędowe zwłaszcza przeznaczone dla zagranicy, były oznaczone jednolicie, z godnie z podziałem administracyjnym państwa, a mianowicie napisem kraj lub państwo: Rzeczpospolita Polska, Województwo: Stanisławowskie — gmina: N. N.

Inne oznaczanie w dokumentach urzędowych tej polaci Państwa wbrew postanowieniom ustawy z 3. grudnia 1920 dz u. Rzp. P. z 23 grudnia 1920 Nr. 117. poz. 768. i rozporządzenia Rady Ministrów z 17. maja 1921. Dz. u. Rzp. P. Nr. 48. poz. 283, mocą których obszar b. Królestwa Galicji i Lodomerji został podzielony na 4. Województwa, oraz wobec definitywnego już ustalenia granic wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej, jest niedopuszczalne i na przyszłość bezwarunkowo wykluczone.

Polecam przeto Starostwu pouczyć w tem względzie odpowiednio zawiadomić Urzędy gminne i parafjalne. Prowadzących Izraelickie księgi metrykalne, przełożeństwa gmin wyznaniowych i t. d. z poleceniem ścisłego zastosowania się, a to pod rygorem skutków karnych przewidzianych w rozp. ces. z 30. kwietnia 1854. dz. p. p. Nr. 96.

O ileby posiadane ewentualnie dotąd stare formularze nie mogły być, wskutek tego zarządzenia, przez odpowiednie przekreślenia, nadal jeszcze używane, należy używania ich do tego celu bezwarunkowo zaprzestać wzgl. zakazać.

Odpis zarządzenia wydanego wskutek niniejszego reskryptu, przedłoży mi Starostwo do 8. dni.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

## WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

210.

L. 2070/VI. Stanisławów, dnia 8. maja 1923

Agendy policji sanitarnej na kolejach. Przejęcie przez Ministerstwo Zdrowia publicznego.

### Okólnik Nr. 77.

**Do wszystkich Panów Starostów.**

I. W myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 9. listopada 1922 policja sanitarna na kolejach żelaznych przechodzi, zgodnie z postanowieniami art 2 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej Dz. P. P. Nr. 63 poz. 371, z pod zarządu Ministerstwa Kolei żelaznych pod zarząd Ministerstwa Zdrowia publicznego.

Do Policji sanitarnej należy:

1. hygjena dworców kolejowych i innych budynków kolejowych, warsztatów pracy, domów robotniczych, taboru kolejowego i t p.;

2. profilaktyka, to jest zapobieganie przenoszeniu się chorób zakaźnych, nadzór nad szczepieniami ochronnemi, dezynfekcja, dezynsekcją (odwszeniem) i deratyzacją (tępienie szczurów) pomieszczeń na terytorjum kolejowem i wagonów kolejowych.

O powyższem zawiadamia się Panów Starostów wskutek rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 13. kwietnia 1923 Nr. Org. $\frac{1.1.1.6.2}{1505}$ jako podległych Ministerstwu Zdrowia publicznego organów administracji sanitarnej I. i II. instacji.

II. Objęcie agend policji sanitarnej w zakresie, wskazanym ad I. przez organa sanitarne I. i II. instancji, winno nastąpić bezzwłocznie.

Zakres obowiązków organów sanitarnych przy władzach administracyjnych I. i II. instacji ustala się tymczasowo, jak następuje:

Państwowe organa sanitarne I. instancji (lekarze powiatowi) obowiązani są:

1. czuwać nad przestrzeganiem należytej czystości, porządku i wentylacji na dworcach kolejowych, a wszczególności w poczekalniach, bufetach i innych dla ruchu kolejowego przeznaczonych ubikacjach, na peronach, w ustępach, toaletach i t. p.;

b) w wagonach osobowych sypialnych i restauracyjnych, a w szczególności w przedziałach dla podróżnych, ustępach i korytarzach;

c) w domach noclegowych dla drużyn konduktorskich i parowozowych;

d) w warsztatach pracy.

e) w domach i barakach robotniczych.

2. Czuwać nad tem, aby tak pracownicy kolejowi, jak i podróżni mogli otrzymywać w dostatecznej ilości dobrą wodę do picia. W tym celu należy przestrzegać, aby studnie w obrębie terytorjum kolejowego były odpowiednio oddalone od zbiorników nieczystości lub kanału, a w razie przeciwnym, aby były zabezpieczone od przesączania. Wodę we wszystkich studniach kolejowych należy poddawać perjodycznemu badaniu chemicznemu i bakterjologicznemu, a w razie jakiegokolwiek podejrzenia nawet natychmiast

Na stacjach kolejowych winny być urządzenia celem dostarczenia podróżującym dobrej wody do picia. W bufetach kolejowych ma być zawsze woda przegotowana dla użytku podróżnych.

Studnie ze złą wodą należy zaopatrzyć tablicą, przestrzegającą przed używaniem wody do picia, ewentualnie studnie takie należy zamknąć.

W pomieszczeniach toaletowych wagonu i w ustępach nie może nigdy wody brakować.

3. Przeprowadzać często rewizje w bufetach kolejowych, przyjmując za wytyczne wskazówki, zawarte w okólniku Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 21. stycznia 1922 L. 245/S/22. Okólnik ten umieszczono w Nr. 2 Dziennika Urzędowego N. N. K. z dnia 10. marca 1922 po. 12.

4. W razie zjawienia się przypadków chorób zakaźnych winien lekarz powiatowy nietylko ściśle przestrzegać postanowień Ustawy z dnia 25 lipca 1919 Dz. ust. Nr. 67 poz. 402 lecz także:

a) zaraz po sprawdzeniu jednej z wymienionych w art. 3 tejże ustawy pod literą a) od 1 do 10 włącznie, chorób u pracownika kolejowego, lub mieszkającej z nim osoby, donieść bezpośred-

niemu jego naczelnikowi służbowemu i wydać odpowiednie zarządzenia;

b) oznajmić naczelnikowi służbowemu, czy możliwe jest zupełne odosobienie pracownika od jego chorych domowników, względnie chorego pracownika od innych pracowników, a gdyby to nie było możliwe, spowodować czasowe uwolnienie danego pracownika od pełnienia służby, aż do zupełnego wygaśnięcia niebezpiecznego zakażenia;

c) wydać zarządzenia, aby w ten sposób odosobniony pracownik lub domownicy nie stykali się z innemi pracownikami kolejowemi lub z podróżnymi;

d) wyjątek od tych zarządzeń co do urzędników biurowych, nadzorców na przestrzeni, nadzorców drogowych, nadzorców mostowych, stróżów nocnych itp. dopuścić tylko wtedy, gdy dalsze pełnienie służby lub wykonywanie pracy pod pewnemi, w szczególności miejscowemi stosunkami nie zagraża rozszerzeniem choroby i jeżeli można liczyć na to, że dotyczące osoby wykonają wszystkie, przez lekarza powiatowego wskazać się mające środki ostrożności;

e) przestrzegać, aby osoby chore na ospę, dur brzuszny, dur plamisty, dur powrotny, czerwonkę, płonicę, błonicę, nagminne zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych, nosaciznę i trąd, przewożony były w osobnych wagonach, chore zaś na krztusiec (koklusz) wąglik, różę lub jaglicę, w oddzielnych przedziałach wagonu;

f) nie dozwolić przewozu osób chorych na cholerę, dżumę lub w okresie wystąpienia wodowstrętu;

g) przestrzegać, aby na osobnym wagonie, wiozącym chorych, pod e) wymienionych, umieścić po obu stronach wagonu wyraźny i bardzo wpadający w oczy napis, zawierający nazwę choroby, określenie jej jako zakaźnej, oraz zabraniający wstępu do wagonu. Podobny napis musi być umieszczony na drzwiach oddzielnego przedziału wagonu;

h) zawiadomić telegraficznie zawczasu zawiadowcę stacji, do której wagon z chorymi, wymienionymi pod e) jest skierowany, oraz lekarza powiatowego, dotyczącego powiatu jak, aby tenże mógł wydać dalsze zarządzenia i aby pod jego dozorem wagon mógł być gruntownie z dezynfekcjonowany;

i) miec nadzór nad dezynfekcją także wszystkich tych wagonów, w których jechały osoby z objawami chorób zakaźnych, lub osoby, co do których istniało uzasadnione podejrzenie na choroby zakaźne; odnośnie do cholery należy ściśle przestrzegać rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami, wydanego w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych, a ogłoszonego w Nr. 6 Dziennika Urzędowago N. N. K. z dnia 9. września 1922 poz. 83;

k) mieć nadzór nad dezynfekcją wagonów, której podlegać będą okresowo i kolejno wszystkie wagony osobowe. Okres czasu, miejsce, kolejność, oraz sposób przeprowadzania dezynfekcji określi się w szczegółowej instrukcji.

Do obowiązków organów sanitarnych przy władzach administracyjnych II. instancji (Wojewódzkie Urzędy Zdrowia) należeć będzie:

nadzór nad działalnością organów I. instancji oraz rozstrzyganie o prawidłowości zarządzeń, przez te organa wydanych.

III Przy wykonywaniu agend policji sanitarno-kolejowej organa sanitarne przestrzegać będą następujących zasad, ustalonych przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministerstem Kolei Żelaznych:

1. Organ Ministerstwa Zdrowia publicznego ma za każdym razem przed przystąpieniem do rewizji zgłosić się u naczelnika urzędu kolejowego, na którego terytorjum ma zamiar wykonać rewizję i wylegitymować się upoważnieniem Ministerstwa Zdrowia Publicznego do wykonywania tej czynności.

2. Organ Ministerstwa Zdrowia Publicznego zapisywać będzie wszelkie spostrzeżenia co do usterek i zaniedbań, zauważonych podczas rewizji do specjalnej księgi, którą w tym celu zaprowadzą władze kolejowe w każdym urzędzie kolejowym i tam też wyszczególni wszelkie zarządzenia, wydane celem usunięcia tych usterek.

Wykonawca tych zarządzeń będzie Zarząd kolejowy. Gdyby przy powtórnej rewizji lekarz powiatowy spostrzegł, że jego zarządzenia nie zostały wykonane, wpisze to znowu do książki a odpisy wyników pierwszej i drugiej rewizji prześle dom właściwego Wojewódzkiego urzędu zdrowia, który zwróci się do dotyczącej Dyrekcji Kolejowej z żądaniem wykonania zarządzeń.

Sprawozdanie o tem prześle każdorazowo Wojewódzki Urząd Zdrowia do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

3. W wypadkach nie cierpiących zwłoki i grożących bezpośredniem niebezpieczeństwem pod wzglę-

dem sanitarnym, organ Ministerstwa Zdrowia Publicznego pod osobistą odpowiedzialnością może wydawać doraźne zarządzenia z natychmiastową wykonalnością. Zarządzenie to wymieniony organ winien również zapisać do księgi.

Wszelkie zarządzenia sanitarno-policyjne winien organ Ministerstwa Zdrowia Publicznego wydawać o ile możności po porozumieniu się z dotyczącym naczelnikiem urzędu kolejowego, a w każdym razie tak, aby nie spowodować przeszkody w normalnej pracy służby kolejowej.

4. Gdyby Naczelnik urzędu kolejowego, zawiadomiony o mającej się odbyć rewizji sanitarnej, zaprosił lekarza kolejowego, aby przy rewizji był obecnym, lekarz powiatowy nie może się temu sprzeciwiać.

Zwraca się przytem uwagę, że całą działalność organów Ministerstwa Zdrowia Publicznego w zakresie wykonywania policji sanitarnej winna cechować obok dokładności, stanowczości i sprężystości, także uprzejmość w stosunku do pracowników kolejowych i podróżującej publiczności i to przeświadczenie, że i zarządy kolejowe i ich pracownicy starają się by, stan sanitarny na polskich kolejach był bez zarzutu.

IV. W związku z postanowieniami, wskazanemi ad III. punkt 1 zaprowadza się specjalne legitymacje, upoważniające organa sanitarne przy władzach administracyjnych I. instancji do wykonania nadzoru sanitarnego na terytorjum kolejowym na terenie ich działalności.

Legitymacje te, wydawać będą lekarzom powiatowym właściwe urzędy administracyjne II. instancji.

Legitymacje nieważne winny przeto Starostwa odesłać do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

211.

L. 2230/VI Stanisławów, dnia 14. maja 1923.

W sprawie używania tytułu „dentysta“ przez techników dentystycznych.

### Okólnik Nr. 81.

**Do wszystkich Starostw.**

Ponieważ wielu techników dentystycznych zamieszkałych na obszarze Województwa używa tytułu dentysty, przeto polecam zabronić technikom dentystycznym tytułować się „dentystami“ tak na szyldach jak i w ogłoszeniach w myśl § 8. rozporządzenia b. austrjackiego Ministerstwa Handlu i Przemysłu w porozumieniu z b. Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 20. marca 1892 (Dz. P. P. L. 55), według których przysługuje im tylko tytuł „technika dentystycznego.

Organom Policji Państwowej należy wydać polecenie czuwać nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

## WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

212.

L. 3755/VII. a. Stanisławów, dnia 16. maja 1923.
Sprawy gospodarstwa łowieckiego.

### Okólnik Nr. 87/23.

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Przy sposobności przeprowadzanych lustracji w poszczególnych Starostwach, jak również z przedkładanych rekursów i sprawozdań, tudzież skutkiem zażaleń stron interesowanych, oraz Delegatów Towarzystw łowieckich, przekonałem się, że pomimo udzielanych tutejszymi okólnikami wskazówek celem usunięcia niewłaściwości przy zastosowywaniu przepisów ustawy łowieckiej, sprawy tyczące się gospodarstwa łowieckiego są zbyt pobieżnie i częstokroć z nieznajomością przepisów ustawy traktowane. Zarazem zauważyłem, że niektórzy Panowie Starostowie wogóle nie przywiązują wagi i nie interesują się w takim stopniu, jak tego wymaga ważność tego działu gospodarstwa społecznego.

Przedewszystkiem stwierdziłem:

I. że w niektórych powiatach niema ustanowionych okręgów polowania samoistnego i polowania Spółek łowieckich, oraz niema wykazu tych okręgow polowania, a tem samem niema żadnej ewidencji, czy komu, względnie kto, na jaki okres czasu i który okręg polowania ma wydzierżawiony, ewentualnie w którym okręgu samoistnie poluje.

II. Niema należytej ewidencji Wydziałów Spółek łowieckich, przezco niejednokrotnie nie jest wiadomem, czy w danej gminie istnieje lub też nie istnieje prawomocnie wybrany względnie skompletowany Wydział Spółki łowieckiej.

III. brak tu i ówdzie imiennego wykazu wydanych kart myśliwskich.

IV. brak jednolitej prakryki przy wydzierżawianiu prawa polowania.

V. brak w niejednym okręgu polowania strażników łowieckich i należytej ich ewidencji i wreszcie, że

VI. nierównomiernie ustanawia się wysokość czynszu dzierżawnego za prawo polowania.

Aby zatem tamę położyć tym niedomaganiom i niewłaściwościom a tem samem dopomódz do wprowadzenia gospodarki łowieckiej na normalne i racjonalne tory zarządzam co następuje:

Ad I. 1. Bezzwłocznie zbadać, czy w danym powiecie ustanowione są Okręgi tak samoistnego polowania jakoteż Spółek łowieckich i czy odpowiadają ono przepisom ustawy łowieckiej — stosownie do wyniku wyda Pan Starosta odpowiednie zarządzenia

Ustanawiając okręgi polowania należy je dokładnie oznaczyć, a więc w pierwszym rzędzie orzec, czy to jest okręg polowania samoistnego, czy też okręg polowania Spółki łowieckiej, oraz ustalić które grunta o jakiej przestrzeni wchodzą w skład okręgu.

Jeżeli do Okręgu polowania wypadnie w myśl § 8. ust łow. przydzielić grunta sąsiednie lub też wcielić enklawy należy w oznaczeniu to wyraźnie zaznaczyć i podać powierzchnię przydzielonych gruntów, a w razie wcielenia enklawy także liczby katastralne parcel z których enklawa się składa.

2. Bezzwłocznie przystąpić do założenia wykazu okręgów polowania i to oddzielnie dla okręgów samoistnego polowania, zaś oddzielnie dla Okręgów polowania Spółek łowieckich.

Wykazy te mają być sporządzone według następującego wzoru:

1. Liczba porządkowa
2. Nazwa gminy
3. Ogólny obszar gminy w hektarach
4. Ogólny obszar okręgu polowania
5. Imię i nazwisko uprawnionego do polowania
6. Przy okręgach polowania Spółek łowieckich
   a) wysokość czynszu dzierżawnego
   b) okres dzierżawy prawa polowania
7. Nazwisko strażnika łowieckiego
8. Uwaga.

Wykazy w podobny sposób sporządzone należy przedłożyć najdalej do końca września b. r.

Ad II. O ile dotychczas niema założonej ewidencji Wydziałów Spółek łowieckich w tamtejszym powiecie, przystąpi Pan Starosta do bezzwłocznego sporządzenia odnośnych wykazów wedle następującego wzoru:

1. Liczba porządkowa.
2. Nazwa gminy.
3. Imię i nazwisko przełożonego Wydziału Spółki łowieckiej.
4. Imię i nazwisko członków Wydziału.
5. Okres trwania urzędowania danego Wydziału
6. Uwaga.

Wykaz podobny przedłożyć należy do końca października b. r.

Zauważam przytem, że w wielu powiatach Wydziały Spółek łowieckich są albo zdekompletowane, albo nielegalne, lub też pomimo, że 6-letni okres ich urzędowania dawno już upłynął i nowy Wydział dotychczas nie został wybrany — Wydziały te nadal swe funkcje sprawują, bez uprzedniego zatwierdzenia przez polityczną Władzę powiatową.

Polecam zatem Panu Staroście odnieść się do gmin, aby wrazie gdyby podobne okoliczności istniały, naczelnik gminy przeprowadził nowe wybory Spółki łowieckiej w myśl przepisów § 14 ustawy łowieckiej.

Przed zatwierdzeniem wyboru Spółki łowieckiej, należy zbadać czy wybór został legalnie przeprowadzony i stosownie do tego wydać rezolucję.

Ad. III. O ile w tamt. Starostwie niema wykazu wydanych kart myśliwskich — należy bezzwłocznie przystąpić do założenia ewidencji wedle następującego wzoru:

1. Liczba porządkowa.
2. Imię i nazwisko posiadacza karty myśliwskiej.
3. Rok i miejsce urodzenia posiadacza karty myśliwskiej.
4. Zawód (zatrudnienie).
5. Miejsce zamieszkania.
6. Okres ważności karty myśliwskiej.
7. Uwaga.

Przy tej sposobności zwracam na przyszłość uwagę Pana Starosty aby przy wydawaniu kart myśliwskich, wpierw dokładnie zbadał i bezwarunkowo zasięgnął opinji delegata Towarzystwa łowieckiego, czy dana osoba zasługuje na udzielenie jej karty.

Nadmieniam przytem, że Pan Starosta według obowiązującej dotychczas ustawy łowieckiej (§ 24) ma prawo lecz niema obowiązku wydawania karty myśliwskiej (Rozstrzygnięcie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 27. lutego 1923 Nr. 2096 L. 1) i że wydawanie kart myśliwskich należy ograniczać do minimum i udzielać je tylko osobom dającym rękojmię, że nie nadużyją tych kart dla celów sprzecznych z interesami gospodarki łowieckiej.

Ad. IV. Z uwagi że w czasie wojny światowej stan zwierzyny łowieckiej znacznie a w niektórych powiatach w zastraszający sposób się zmniejszył — do czego też nie mało przyczynili się i kłusownicy, wska-

zanem jest z nastaniem normalnych warunków starać się podnieść racjonalną gospodarkę łowiecką.

Nad tem w pierwszym rzędzie czuwać mają Starostwa, dalej delegaci Małopolskiego Towarzystwa łowieckiego i Wydziały Spółek łowieckich. W tym względzie uwaga skierowaną być powinna przedewszystkiem na to kto wykonuje prawo polowania, a zwłaszcza przy wydzierżawianych okręgach.

Z przedkładanych przez Pana Starostę relacji w sprawie wydzierżawiania z wolnej ręki przez Wydziały Spółek łowieckich prawa polowania — zauważyć się dało, że Wydziały te dośc często wydzierżawiają okręg polowania osobie nie zasługującej na miano myśliwego, a to po największej części osobom nie mającym nic wspólnego z myślistwem, lub też nawet znanym kłusownikom.

Przypominając zatem Panu Staroście moje zarządzenie z dnia 22. grudnia 1921 L. 1696/VII. a. ex 1921 (Dziennik Urzędowy z 1. stycznia 1922 Nr. 1) które kwestję dzierzawy prawa polowania wyczerpująco traktuje polecam Panu przed ostatecznem wydaniem rezolucji w powyższych sprawach wpierw dokładnie zbadać i zasięgnąć opinji delegata Małopolskiego Towarzystwa łowieckiego, czy danej osobie można wydzierżawić prawo polowania, czy też nie i z jakiego powodu.

Ad. V. W myśl § 40 ust. łow. w każdym okręgu polowania, ma być ustanowiona straż łowiecka, zatwierdzoną i zaprzysiężoną przez polityczną władzę powiatową.

Polecam przeto Panu Staroście natychmiast zbadać, czy w każdym okręgu jest ustanowiona straż, w przeciwnym zaś razie wezwać uprawnionych do polowania, aby bezzwłocznie ustanowili strażników, których należy zaprzysiądz z zachowaniem odnośnych postanowień ustawy.

Z uwagi na coraz bardziej szerzące się przekroczenia ustawy łowieckiej, a szczególne odnośnie do kłusownictwa, polecam Panu Staroście zarządzić jak najsurowiej by podległe Starostwu organa bezpieczeństwa, o każdym wypadku kłusownictwa, jakoteż o wybijaniu zwierzyny łownej w czasie ochronnym, donosiły Władzy.

Przekroczenia te należy karać jak najsurowiej w granicach obowiązujących przepisów ustaw, w razie zaś stwierdzenia kłusownictwa (kradzieży zwierzyny) odstępować bezzwłocznie sprawę właściwemu sądowi — odpis tego zarządzenia należy do 30 dni przedłożyć.

Ad. VI. Najaktualniejszą jednak i obecnie najbardziej niecierpiącą zwłoki jest sprawa uregulowania czynszu dzierżawnego.

Wiadomo powszechnie, że okręgi łowieckie wydzierżawiane są za tak śmiesznie niskim czynszem, że wysokość jego nie pozostaje w żadnym stosunku do wartości ubitej przez rok zwierzyny, ponadto ciągła zniżka wartości marki polskiej sprawia, że czynsz dzierżawny chociaż z razu dość wysoko ustalony z czasem zupełnie traci na wartości. Mając na uwadze interes gmin dla których czynsz za dzierżawę prawa polowania powinien być poważnym źródłem dochodu, oraz powołując się na me zarządzenie z dnia 25. kwietnia 1922 L. 2307/VIIa. ex 1922 (Dziennik Urzędowy z 15. maja 1922 Nr. 10) nie mniej na rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 12. marca 1923 Nr. 345 W. III. i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22. kwietnia 1923 Nr. S. Z. 3161/23 — polecam Panu Staroście wydać natychmiast odpowiednie zarządzenia, aby czynsze dzierżawne za okręgi polowania odpowiednio zostały podwyższone.

Zauważam przytem, że przy wydzierżawianiu prawa polowania na terenach stanowiących własność gminną wskazanem byłoby, by Wydział Spółek łowieckich przy zawieraniu umów dzierżawnych stosowały normy przyjęte przez Okręgowe Zarządy lasów państwowych t. j. by roczny czynsz dzierżawny odpowiadał wartości 1 zająca w dniu 15. listopada każdego roku za każdych 40 hektarów przestrzeni w terenach górskich — w terenach zaś nizinnych obfitujących w drobną zwierzynę norma ta powinna być odpowiednio podwyższena.

Normę oznaczenia wysokości czynszu dzierżawnego w stosunku do wartości 1 zająca za 40 a terenu należałoby też zastosować do czynszów tych które mają być podwyższone.

Kładę zatem na Panów Starostów obowiązek, aby także i tą sprawą poważnie się zajęli, cały operat dzierżawy prawa polowania poddali gruntownej rewizji i ocenie i stosownie do tego wydali odpowiednie zarządzenia.

O wyniku podjętej akcji należy mi przedłożyć sprawozdanie do 30 dni nie dopuszczając do ponaglenia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

213.

L. 3785/VII. B. Stanisławów, dnia 12. maja 1923.

W sprawie zestawienia księgi adresowej rolników z wyższem wykształceniem.

**Okólnik 79/23.**

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Celem umożliwienia Związkowi Zawodowemu rolników i leśników z wyższem wykształceniem zestawienia księgi adresowej, polecam Panu Staroście przedłożyć mi do dnia 20. czerwca br. wykaz znajdujących się w tamtejszym powiecie osób z wyższem wykształceniem, podając:

1. /mię i nazwisko;
2. datę urodzenia i miejsce;
3. dokładny adres;
4. jaki zakład naukowy wyższy ukończył i kiedy;
5. jakiemi świadectwami może się wylegitymować;
6. obecnie zajmowane stanowisko.

Po informacje należy się zwrócić do właścicieli większych posiadłości, Związków Ziemian, Towarzystw Rolniczyck i kooperatyw rolniczo-handlowych w których mogą być zatrudnione osoby z wyższem wykształceniem rolniczem.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

214.

L. 4083/VIIb. Stanisławów, dnia 19. maja 1923.

W sprawie meljoracji rolnych.

**Do wszystkich Panów Starostów.**

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 14. maja 1923 L. 357/R. V. zawiadamia się Pana Starostę, że Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych powodując się względami oszczędnościowemi i związaną z tem potrzebą odciążania urzędów państwowych od zajmowania się takiemi sprawami, jak wykonywanie przez urzędy robót meljoracyjnych, porozumiało się z Tymczasowym Wydziałem Samorządowym, któremu przekazuje się państwowe agendy meljoracji rolnych szczegółowych, oddając jednocześnie do dyspozycji właściwe kredyty. Polecam przeto Panu Staroście, ażeby zainteresowanych skierowywał do Tymczasowego Wydziału Samorządowego, który dokonywać będzie repartycji pomiędzy spółki wodne przeznaczonego na udzielanie zasiłków kredytu, a także zajmować się będzie sprawami przeprowadzenia robót meljoracyjnych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

215.

**Województwo Stanisławowskie.**

L. 4111/VII. a. Stanisławów, dnia 23. maja 1923.

Ustalenie cen drzewa budulcowego za miesiąc maj 1923.

**OBWIESZCZENIE.**

**Do wszystkich Starostw.**

Polecam Starostwu bezzwłocznie podać do publicznej wiadomości, że ceny drzewa zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy, ustanowione na podstawie § 1. rozp. Ministerstwa Robót publiczuych z dnia 2. stycznia 1922. Dz. U. Rz. P. Nr. 10. tutejszym rozporządzeniem z dnia 20. kwietnia 1923. L. 3179/VII. a ex 1923. na miesiąc kwiecień b. r. pozostają nie zmienione i obowiązują nadal na miesiąc maj b. r.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

## III.

## KONKURSA i KOMUNIKATY.

**Województwo Stanisławowskie.**
**Wydział prezydjalny.**

L. 4744/pr. Stanisławów, dnia 12. maja 1923.

Zwinięcie tymczasowego Wydziału techniczno likwidacyjnego.

**KOMUNIKAT.**

Z dniem 13. kwietnia 1923. zakończył swe czynności urzędowe Tymczasowy Wydział Techniczno-likwidacyjny we Lwowie, co do którego zwinięcia i rozdziału personalu wydało Ministerstwo Robót Publicznych ostateczne zarządzenia reskryptem z dnia 7. marca 1923. L. II. 933.

Pozostałe jeszcze do wykonania zarządzenia w sprawie rozdziału i przesyłki aktów według kompetencji przeprowadzi Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Województwa Lwowskiego, której przydzielono ponadto:

1. Sprawy regulacji rzek prowadzonych na podstawie ustaw krajowych z roku 1901 i 1907.

2. Sprawy personalu, który z jakichkolwiek powodów nie otrzymał dotąd przydziału służbowego.

3. Sprawy dotyczące pretensji wierzycieli do b. skarbu Państwa austryjackiego.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

**Województwo Stanisławowskie.**
**Wydział Prezydjalny.**

L. 5036/pr. Stanisławów, dnia 19. maja 1923.

Konkurs na posadę prowizorycznego lekarza powiatowego w Żydaczowie.

**KONKURS.**

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę prowizorzcznego lekarza powiatowego w Żydaczowie z poborami VIII. st. służbowego.

Podania o nadanie powyższej posady należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa Polskiego, dyplom lekarski, poświadczenia dotychczasowej praktyki, dowód uregulowania stosunku do służby wojskowej i curriculum vitae) wnosić należy do dnia 20. czerwca b. r. do Wydziału Prezydjalnego Województwa w Stanisławowie.

Kompetenci pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

**Województwo Stanisławowskie.**

L. 3997/II. Stanisławów, dnia 22. maja 1923.

Zwinięcie agencji pocztowej w Delejowie.

**KOMUNIKAT.**

Według pisma Dyrekcji Poczt i telegrafów we Lwowie z dnia 24. kwietnia 1923 L. 40533/1231/I. b. z dniem 10. maja 1923. zwija się czasowo agencję pocztową w Delejowie pow. Stanisławów, a okręg jej doręczeń t. j. gminy i obszary dworskie: Delejów i Turnirz, dalej gminę Łady i przysiółek Myszkowski przydziela się do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Dubowce.

Za Wojewodę Dr. SCHWARZ.

---

Na opróżnione probostwo regiae collationis w Zielonej powiat Nadwórna P. Wojewoda zaprezentował ks. Mikołaja Lubowycza.

Na opróżnione gr. kat. probostwo regiae collationis w Roztokach Pan Wojewoda zaprezentował ks. Włodzimierza Werhuna, administratora w Sokołówce.

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

**Wydział powiatowy w Stryju.**

L. 1471/33 Stryj, dnia 14. maja 1933.

**OGŁOSZENIE.**

Droga wojewódzka Synowódzko-Urycz-Schodnica, drogi powiatowe Świętosław (Skole)-Hrębenów-Sławsko-Beskid i Ławoczne-Wyżłów powiatu Skolskiego są aż do uskutecznienia koniecznej naprawy dla ruchu automobilami i dla ruchu furami z ciężarem ponad 2000 kg. zamknięte.

Za ewentualne wypadki z powodu nieprzestrzegania tego zakazu Wydział powiatowy Stryjski, do którego zarząd tych dróg należy, nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Z Wydziału powiatowego
Komisarz Rządowy: NOWAK.

**KOMUNIKAT.**

**ulgi dla Urzędników państwowych w miejscowościach kąpielowych.**

Polskie Stowarzyszenie Złotego Krzyża we Lwowie, plac św. Ducha L. 1 zawiadamia swych członków, że w bieżącym sezonie kąpielowym uzyskało dla członków Stowarzyszenia ulgi i udogodnienia kąpielowe dotychczas w następujących zdrojowiskach i uzdrowiskach:

1. **Zakład inhalacyjno-solankowo-kąpielowy w Delatynie:** 50% zniżki kąpielowej i 50% zniżki taksy lekarskiej.

Dzień otwarcia Zakładu będzie ogłoszony najmniej na 15 dni we wszystkich dziennikach.

W powyższym Zakładzie będzie I., II. i III. klasa kąpielowa i I. i II. klasa inhalacyjna;

2. **Zakład Zdrojowo-kąpielowy w Iwoniczu** w sezonie kąpielowym I. i III. zniżki na kąpiele I. kl. 25%, II. kl. 33%, III. kl. 50% nadto uwolnienie od opłaty taksy zdrojowej i prawo do korzystania z tańszych mieszkań w willach na ten cel przeznaczonych;

3. **Zakład leczniczo-kąpielowy w Lubieniu Wielkim** w I. i III. sezonie kąpielowym 50% zniżki od ceny kąpieli.

4. **Zakład Zdrojowo-kąpielowy w Szczawnicy:** 10% zniżki od cen przy opłacie za mieszkania, inhalacje i kąpiele.

5. **Zakład Kąpielowy w Swoszowicach** w I. i III. sezonie kąpielowym 50% opustu od cen kąpieli we wszystkich klasach, bezpłatna porada lekarska w Zakładzie i uwolnienia od taksy kuracyjnej;

6. **W Zakopanem:** uwolnienie od opłaty taksy klimatycznej (dla urzędników V. i IV. stopnia służbowego uwolnienie od połowy taksy klimatycznej).

7. **Zakład Żegiestów-Zdrój:** w sezonie kąpielowym I. 25%, a w sezonie III. 20% zniżka w mieszkaniach, kąpielach i taksie zdrojowej.

Prawo do korzystania z powyższych ulg przysługuje członkom Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża za okazaniem legitymacji członka Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża za rok bieżący, popartej legitymacją urzędniczą względnie świadectwem tożsamości.

Wyżej wspomniane legitymacje zostaną niebawem rozesłane wszystkim członkom.

Uzyskane ewentualnie w dalszym ciągu ulgi i udogodnienia kąpielowe zostaną dodatkowo podane do wiadomości członków.

Członkowie zgłaszający się listownie do Zarządu Stowarzyszenia Złotego Krzyża o informacje, zechcą dołączać na odpowiedź zaopatrzoną swoim adresem kartkę pocztową lub kopertę już z nalepionym przypadającym znaczkiem pocztowym.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowia.